

Si convé, per algun malalt, que hagi de tenir una tela de moltó, la vendrà al preu d'una pesseta.

Preu d'arrendament, 650 lliures.

Hostal

La llibertat de tenir hostal comporta l'haver de complir les següents condicions:

1.ª Ha de donar, pagant, aculliment i menjar i beure als transeünts i passetjants als preus proporcionats.

2.ª Podrà tenir i vendre vi de totes qualitats als transeünts i passetjants, emperò no en podrà vendre de petit als de la vila.

3.ª Que els senyors de l'Ajuntament li estaran d'evicció en cas de pesta o guerra declarada.

4.ª Que tot el vi que entri pel consum de l'hostal pagui el dret de ducat per càrrega a l'arrendatari d'aquell impost.

5.ª Que el pa, vi i queviures els hagi de comprar a la vila, emperò per a l'abast de l'hostal podrà entrar bacallà, congre, tonyina i sorra, amb obligació de pagar el dret de pesca i de passar per davant de la casa de l'arrendador d'aquell dret i denunciar-li.

Podrà també tenir grans grossers per al bestiar dels traginers i estadants de l'hostal, pagant el dret corresponent.

Preu: 360 lliures.

Dret i mesuratge de l'oli

L'arrendatari està obligat a tenir i vendre oli a tothom, de dia i de nit. Als naturals o habitants de la vila no en podran vendre a la menuda. Si el venen a càrregues o mitges càrregues, a quartans o mitjos quartans, pagaran a l'arrendador un sou per quartà.

Els habitants podran entrar oli en gros, de mig quartà en amunt. El que n'entri de mig quartà en avall caurrà en pena de tres lliures cada vegada.

En la botiga de l'oli, haurà de tenir a compliment i vendre, vinagre bo, net i rebedor.

Durant els mesos de Octubre, Novembre, Desembre i Gener, no podrà mesclar l'oli vell amb el novell, ni podrà vendre l'oli novell fins que sigui posat i clar.

Podrà comprar oli engros als habitants de la vila, emperò han de vendre'n al duenyó un o mig quartà per al seu ús, al mateix preu que hauran tractat.

Haurà de tenir dugues botigues.

Preu, 150 lliures.

Sou per quartera de grans

Dret que pesava damunt les compres de tota mena de grans, amb els següents pactes:

1.er Satisfarà el dret l'arrendatari de tot el gra que surti de la vila i son terme.

2.^{on} Prohibició a tothom d'emparaular grans per tornar a vendre, en dies de fires i mercats.

3.er No pagarà dret el que tingui allotjament o pagui talls al Comú.

4.^{rt} No pagaran dret les cases de Vallderiolí, Mas Rosàs de Palou, Terrades, Lladoner i demés del terme, encara que conrades per forasters.

5.^{nt} Pagarà el dret tot el grà que entri a la Vila.

Preu, 135 lliures.

Grans grossers

Haurà de tenir i vendre aquests grans al preu que li senyalarà l'Ajuntament, un dijous de cada mes, venent-los per separat, nets i ben garvellats.

Podrà autoritzar a qualsevol la venda a la menuda amb les mateixes obligacions que l'arrendatari.

Qualsevol persona de la Vila podrà, emperò, vendre els grans de la seva cullita, tenint facultat, l'arrendatari, de fer-lo jurar que són de la seva cullita, i si no ho vol fer, cau en pena de 3 lliures, havent de tenir els grans a les portes de sa casa i a vistes tot el dia, podent vendre'n tan sols a quarteres, mitges quarteres i tres quartans.

En fires i mercats haurà de vendre en una de les places al preu assenyalat, havent de tenir els grans en senalles.

Cap persona no podrà donar gra, pagant, a les cavalcadures dels que dongui menjar, si no l'adquireix de l'arrendatari del dret, exceptat els hostalers, que hauran de pagar dugues lliures i deu sous pel dret de vendre el dit gra en dies de fires i mercats, qual dret és el d'un sou per quartera que es vengui. Preu: 35 lliures.

Posa subirana

Dret de posa i mesuratge de grans en dies de fires i mercats, que es cobrava en la plaça d'amunt de la Vila i en els rengles de les persones que venien grans en coixineres.

Ningú no podia deixar mesures ni cap foraster podia portar-ne cap. S'exceptuaven moltes poblacions forasteres que posaven a la plaça de Vall.

L'arrendatari, a més del preu de l'arrendament, havia de satisfer tres quarteres de forment a la Casa Coll de Llissà de Vall, per dret de posa que li correspon.

Preu, 85 lliures.

Pesca salada

Dret d'entrada i venda del bacallà, congre, tonyina i arengades, sots les següents tarifes: Bacallà, 8 sous per quintà; Congre, 4 sous per arroba, no havent de pagar el dret sinó d'allò que vendrà.

Aquestes tarifes són pel peix del país. La pesca estrangera paga altre dret.

S'ha de passar a declarar la quantitat per la casa de l'arrendatari, excepte els forasters proveïts de franqueig del dit dret (2 sous per cada mil arengades).

Qualsevol foraster podrà, sense pagar drets, vendre arengades tots els dimarts fins a les deu del matí, sempre que no en portin més de dues centes.

En dia de mercat, cap peixeter ni arengader no podrà vendre a una hora al voltant de la Vila.

El bacallà remullat s'haurà de vendre a un terç menys que el sec. Preu: 63 lliures.

Colet i porret

Dret de balances per a pesar el peix fresc, i dret de tres diners per cada miler de planter de sebes, porros i bledes, i d'un diner per cada centenar de cols.

Pel dret de balances es paga 1 sou i 6 diners per cada càrrega de peix fresc.

L'arrendatari s'ha de proveir de taula, balances, pesos de lliura, mitja lliura, terça i mitja terça.

Quan un peixeter hagi descarregat el gènere, no podrà anar-se'n sense haver pagat el dret. El planter pagarà el dret per la quantitat venuda.